

Posudek disertační práce MUDr. M. Malého : Tkáňový faktor u akutních koronárních syndromů

Disertační práce má 39 stran členěných do kapitol Etiopatogeneze aterotrombózy, akutního koronárního syndromu, úloha tkáňového faktoru a cytoadhezivních molekul (16 stran), Cíl práce (1 strana), Metodologické aspekty a výsledky (10 stran), Souhrn a závěry (2 strany), Poděkování (1 strana) a Literatura (5 stran, 75 odkazů) a 54 stran příloh, z nichž 51 tvoří jedna publikovaná původní práce, jedna původní práce připravená k publikaci a jeden přehledový článek.

Úvodní kapitola je dobře zpracovaným přehledem se 6 užitečnými obrázky. Zpracovaná literatura je dostatečně rozsáhlá, s převahou odkazů na recentní práce.

Cíl práce je jasně formulován, rozpracování do jednotlivých testovaných hypotéz ale vyvolává rozpaky. Je-li cílem zjistit, zda lze klíčovou úlohu tkáňového faktoru při tvorbě trombu prokázat i v klinické praxi, nepřipadá mi ověřování hypotézy 1 (Hladina tkáňového faktoru stanovená na základě ELISA metody nereflektuje specifickou trombogenní aktivitu) ani hypotézy 2 vhodnou cestou k vytyčenému cíli.

Na spojení metodické části s výsledky má autor jistě právo, i když není pro disertační práci nejvhodnější. Autorovo zdůvodnění „v naší práci spolu metodická a část zahrnující výsledky spolu úzce souvisejí (a částečně se i překrývají)“ ale šťastné není. Dovede si autor představit práci, kde by spolu metodika a výsledky nesouvisely? Vlastní výsledky jsou přesně popsány a dobře dokumentovány 5 grafy. Problém je v jejich interpretaci. Včlenění náznaků diskuse do kapitoly o metodice a výsledcích nepovažuji za vhodné. Prostor pro diskusi je pak velmi omezený a autor nemohl svůj hlavní nález – snižování aktivity tkáňového faktoru s tíží klinického obrazu akutního koronárního syndromu - dostatečně kriticky zhodnotit a teoreticky vysvětlit. Přijmout autorovo vysvětlení, že nižší aktivitu tkáňového faktoru v plasmě u nestabilní anginy pectoris a akutního infarktu proti kontrolám a stabilní angině způsobila jeho konzumpce do vznikajícího trombu při jeho stejné koncentraci u všech skupin (měřené ELISA metodou) není jednoduché. Chybí i zhodnocení významu autorova původního nálezu pro klinickou praxi.

Souhrn a závěr je stručný a jasný. Je jen obtížné souhlasit s tvrzením, že autor potvrdil hypotézu „hladina tkáňové faktoru koresponduje s vyjádřenými klinickými parametry“, když o hodnocení klinických parametrů není ve vlastní práci zmínka (pouze v přílohách) a není diskutováno.

Celkové hodnocení:

Výsledky disertační práce přinášejí nový poznatek. Z práce je zřejmé, že autor dokáže dobře vybrat a zvládnout náročný metodický přístup. Chybí ale dostatečné vysvětlení možných příčin poklesu aktivity tkáňového faktoru v plasmě u NAP a AIM a význam tohoto původního nálezu pro klinickou praxi není objasněn. Udělení titulu PhD doporučuji, pokud autor ve své přednášce prokáže schopnost své nálezy kriticky zhodnotit a objasnit jejich širší význam.

V Praze 27. 8. 2007

Prof. MUDr. M. Vízek CSc